

Διανομή (με σειρά εμφάνισης):

Πρόσπερος: Ανδριάννα Βαρβεροπούλου

Μιράντα: Ανδριάννα Γιάγκου

Άριελ: Θεοδώρα Κακλή

Κάλιμπαν: Φαίδρα Δαρακλή

Φερδινάνδος: Άρης Σπυριδόπουλος

Αλόνσα: Εύα Αδάμη

Γκονζάλο: Ευάγγελος Αθανασόπουλος

Σεβαστιανός: Βάλια Ανδριανοπούλου

Αντώνιος: Γρηγόρης Βουδούρης

Τρίνκουλος: Μέγκη Μπακάλι

Ανδριανός: Αγγελική Πανοπούλου

Στέφανος: Χάρης Νικόλαος Κυρτάτσας

Θεατρική διδασκαλία – Σκηνοθεσία: Μαρία Ζαχαροπούλου

Προβολές από μονοτυπίες που δημιουργήθηκαν από τους μαθητές του Ομίλου Εικαστικών (2023-2024)

Ευχαριστίες:

Θερμές ευχαριστίες στη Μαρία Οικονόμου, τη Νίκη Κωνσταντίνου-Σγουρού, σε όλες/ους τις/τους εκπαιδευτικούς του Μαρασλείου που βοήθησαν και υποστήριξαν την προσπάθειά μας, καθώς και στην Ελληνοαμερικανική Ένωση για την παραχώρηση του χώρου.

Ο Θεατρικός Όμιλος του Μαρασλείου και φέτος ανεβάζει μία παράσταση που χωράει σε μία βαλίτσα: λίγα σκηνικά, λίγα κοστούμια, προβολές, ήχοι. Και αυτό, γιατί οραματιζόμαστε να ταξιδέψουμε τις παραστάσεις μας σε όλα τα σχολεία, το θέατρο να γίνει γέφυρα επικοινωνίας, συμμετοχής και στοχασμού. Γιατί για κάθε παράστασή μας η επιθυμία ν' ασχοληθούμε με την τέχνη και να εκφραστούμε ελεύθερα είναι το κίνητρο που μας κινητοποιεί ώστε να ξεπερνάμε πιθανούς περιορισμούς και εμπόδια. Δημιουργούμε παραστάσεις που μπορούν να μεταφερθούν και να παιχτούν παντού γιατί η αξία της προσπάθειάς μας βρίσκεται στη συνεργασία και τη συλλογικότητα.

Έτσι, χωρώντας τα κοστούμια μας σε μία βαλίτσα, εστιάζουμε στο νόημα του έργου με σεβασμό απέναντι στον δημιουργό, και αναμετρίομαστε με τη γλώσσα του έργου και τα νοήματά του, πειραματιζόμαστε με τη μορφή και τα εκφραστικά μέσα, αναζητάμε τη διαχρονικότητα των έργων του μεγάλου Άγγλου δραματουργού και δημιουργούμε μαζί. Σ' αυτό το πλαίσιο ο χρόνος στην παράσταση μας είναι ρευστός χωρίς ιστορική αναφορά: οι εποχές μπλέκονται, συγχωνεύονται καθώς η εξουσία και η άγρια επιθυμία για την κατάκτησή της διατρέχει και εμφανίζεται σε όλους τους αιώνες του δυτικού πολιτισμού.

Με την Τρικυμία, ο Σαίξπηρ ολοκλήρωσε την πορεία του στο θέατρο, αφού μετά αφιερώθηκε στη συγγραφή σονέτων. Στην Τρικυμία φαίνεται πως επιχειρεί να βρει μια απάντηση στους βασικούς προβληματισμούς που διατρέχουν όλο το έργο του: την επιθυμία για εξουσία (που συμβαδίζει με τον εγωισμό, τη φαυλότητα, τη ματαιοδοξία και το έγκλημα) μαζί με τη θέση της αγάπης στη ζωή των ανθρώπων. Έτσι, το ζευγάρι των υπηρετών (Τρίνκουλος-Στέφανος) εκφράζει τη φαυλότητα της επιθυμίας για εξουσία και η βασιλική αυλή -που δεν διστάζει να συνωμοτήσει ακόμα και στο έρημο νησί- καταδεικνύει τη ματαιοδοξία και τον εγωισμό, την σκληρότητα αυτής της επιθυμίας. Το τέλος, όμως, λαμπρύνεται από την αγάπη, το ψυχικό μεγαλείο και τη συχώρεση. Και τότε, ο Πρόσπερος σπάει το ραβδί του. Η αρμονία έχει αποκατασταθεί. Τα ερωτήματα που διατρέχουν το σύνολο του έργου του Σαίξπηρ φαίνεται να έχουν όντως απαντηθεί....

ΘΕΑΤΡΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΜΑΡΑΣΛΕΙΟΥ

Ουίλλιαμ Σαίξπηρ

ΤΡΙΚΥΜΙΑ

Τετάρτη 06 ΙΟΥΝ. 2024
19:00

ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ

ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ 22

Will run
Shakespeare